

Sionská výprava

Rozšiřující materiál pro samostudium Nauky a smluv v rámci NŠ. Obsahuje část ze 3. a 4. kapitoly knihy *Naše dědictví* [Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, 1996] a volný překlad článku staršího Davida A. Bednara: *On the Lord's Side: Lessons from Zion's Camp*.

Z knihy „Naše dědictví“

Příprava vedoucích během Sionské výpravy (převzato ze 3. kapitoly)

Církev velmi nutně potřebovala vedoucí v kněžství, kteří byli vyzkoušeni, měli zkušenosti a prokázali svou věrnost a kteří by zůstali věrni Panu a jeho proroku za jakýchkoliv okolností. Pochod Sionské výpravy byl příležitostí prokázat poslušnost v obtížných podmínkách a obdržet školení přímo od proroka Josepha Smitha.

Cílem Sionské výpravy bylo pomoci Svatým v Missouri, kteří byli pro svou náboženskou víru krutě pronásledováni. Mnoho z nich bylo vyhnáno ze svých domovů. ... Dne 24. února 1834 zjevil Pán Josephu Smithovi, že má zorganizovat skupinu mužů, kteří by z Kirtlandu došli do Missouri a pomohli Svatým získat zpět jejich půdu (Viz NaS 103). Pán slíbil, že při jejich pochodu bude neustále s nimi a že „každé vítězství a všechnu slávu“ získají svou „pílí, věrností a svými modlitbami ve víře pronášenými.“ (NaS 103:36.) Většina původních členů kvora dvanácti apoštolů a kvora sedmdesátníků byla připravena na své budoucí úkoly právě touto zkušeností.

Sionská výprava byla oficiálně zorganizována 6. května 1834 v New Portage ve státě Ohio. Celkem se jí účastnilo 207 mužů, 11 žen a 11 dětí, které prorok rozdělil do skupin po deseti a padesáti a každou skupinu vyzval, aby si zvolila kapitána. Jeden člen výpravy, Joseph Holbrook, řekl, že výprava byla zorganizována „podle starodávného řádu Izraele.“ Po 45 dní společně pochodovali do hrabství Clay v Missouri, které bylo vzdáleno více než 1000 mil. Pochodovali za velice těžkých podmínek, jak nejrychleji to šlo. Bylo pro ně velmi obtížné obstarat dostatek potravin. Muži často museli jíst omezené porce tvrdého chleba, žluklého másla, kukuričné kaše, ztuhlého medu, syrového vepřového masa, zkažené šunky a slaninu a sýr napadené červy. George A. Smith, který se později stal apoštolem, napsal, že často trpěl hladem: „Byl jsem tak slabý, hladový a nevyspalý, že jsem za chůze snil o nádherném prameni vody v příjemném stínu stromů, u kterého na kusu plátna ležel bochník chleba a sklenice mléka.“

Velký důraz byl během výpravy kladen na duchovní stránku a na poslušnost příkázání. Každou neděli měli shromáždění a přijímali svátost. Prorok často vyučoval naukám království. Řekl: „Bůh byl s námi, Jeho andělé šli před námi a víra naší malé skupiny neupadala. Víme, že nás doprovázeli andělé, neboť jsme je viděli.“

Kruté podmínky výpravy si ovšem od jeho účastníků vybraly svou daň. Tento očist'ovací proces odhalil ty, kteří reptali, nebyli poslušní a často vyčítali Josepovi, že za jejich problémy může on. Dne 17. května vyzval prorok ty, kteří měli ducha rozbroje, aby se „pokořili před Pánem a byli jednotni, aby na ně nepřišla pohroma.“

Dne 18. června dorazila výprava do hrabství Clay v Missouri. Guvernér státu Missouri, Daniel Dunklin, však nedodržel slib, že pomůže armádě Svatých navrátit zpět majetek těm členům Církve, kteří byli vyhnáni ze svých domovů. To, že se tento vojenský cíl nevydařil, bylo pro některé účastníky výpravy závěrečnou zkouškou víry. Někteří z nich, zklamáni a rozzlobeni, přešli do otevřené vzpoury. Prorok je proto varoval, že Pán na ně sešle zničující ránu. Brzy se mezi účastníky výpravy rozšířila cholera. Než skončila, třetina účastníků byla nakažena, včetně Josepha Smitha, a 14 členů později zemřelo. Dne 2. července Joseph znovu vyzval účastníky výpravy, aby se před Pánem pokořili a aby se zavázali dodržovat jeho příkázání. Řekl, že když tak učiní, epidemie bude v ten okamžik zastavena. Smlouva byla uzavřena pozvednutím rukou a epidemie skončila.

Na počátku července byli členové výpravy prorokem se ctí propuštěni. Výprava ukázala, kdo stál na Pánově straně a kdo byl hoden toho, aby sloužil ve vedoucích pozicích. Prorok později objasnil výsledek pochodu: „Bůh nechtěl, abyste bojovali. Nepodařilo by se mu založit království a s dvanácti muži otevřít národům země dveře evangelia, a s dalšími sedmdesáti, kteří by je pod jejich vedením následovali, kdyby tito muži nebyli vybráni z těch, kteří nabídli své životy a učinili oběť tak velkou jako Abraham.“

Wilford Woodruff, člen výpravy, který se později stal čtvrtým presidentem Církve, řekl: „Získali jsme zkušenost, kterou bychom nikdy nemohli jiným způsobem získat. Měli jsme výsadu hledět na tvář proroka a cestovat s ním tisíc mil a vidět v jeho přítomnosti projevy ducha Božího a zjevení, která obdržel od Ježíše Krista, a naplnění těchto zjevení.“

V unoru 1835, pět měsíců po rozpuštění výpravy, bylo založeno Kvorum dvanácti apoštolů a První kvorum sedmdesátníků. Sedmdesát devět pozic z osmdesáti dvou v těchto kvorech zaujali muži, kteří byli prověřeni během pochodu Sionské výpravy.

Joseph Smith pokračoval v Kirtlandu s přípravou budoucích vedoucích. Čtyři budoucí presidenti Církve – Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff a Lorenzo Snow – byli pokřtěni během kirtlandské éry. Tito presidenti pak postupně vedli Církev až do roku 1901. A tři další presidenti – Joseph F. Smith, Heber J. Grant a George Albert Smith, kteří postupně vedli Církev až do roku 1951 – byli přímí potomci statečných pionýrů z Kirtlandu.

Pronásledování Sionské výpravy (převzato ze 4. kapitoly)

Jak bylo popsáno ve 3. kapitole, Pán přikázal Josephu Smithovi, aby shromáždil skupinu lidí, kteří by z Kirtlandu pochodovali do Missouri, aby tam pomohli Svatým, kteří byli vyhnáni ze svých domovů v hrabství Jackson. Když Sionská výprava v druhé polovině června 1834 dorazila do východní části hrabství Clay v Missouri, očekávala je tam skupina nepřátel čítající asi 300 mužů z Missouri – chtěli je zničit. Bratři se pod vedením proroka Josepha utábořili u soutoku řek Little Fishing a Big Fishing.

Nepřátelé zahájili svůj útok palbou z děl, za Svaté ale bojoval Pán. V mžiku se nad nimi vytvořily mraky. Prorok následně události popsal takto: „Začalo pršet a padaly kroupy. Bouře byla ohromně silná; vítr a dešť, kroupy a hrom na ně hněvivě útočily a brzy je odradily od jejich hrozivého záměru a překazily jejich plán ‚zabít Joa Smitha a jeho armádu‘... Zalézali pod vozy, do vykotlaných stromů, namačkali se do staré chatrče atd. a zůstali tam až do doby, než bouře skončila a jejich munice byla nasáklá vodou.“ Bouře zuřila celou noc a oni pak „po této ‚zoufalé akci odtáhli zpět‘ do Independence, kde se spojili s hlavní částí skupiny, zcela

přesvědčení, ... že když Jehova bojuje, je lépe tam nebyt... Vypadalo to, jako by Bůh všech bitev vztáhl ruku pomsty, aby ochránil své služebníky od zničení nepřáteli.“

Když se jasně ukázalo, že proti Svatým bojovala celá armáda nepřátel a že guvernér Dunklin jim neposkytne přislíbenou pomoc, prorok se modlil k Pánu o další pokyny. Pán mu řekl, že ještě nenastaly vhodné podmínky pro vykoupení Sionu. Svatí na sobě museli ještě hodně pracovat, aby byli připraveni na vybudování Sionu. Mnoho z nich se ještě nenaučilo poslušně plnit to, co požaduje Pán. „A Sion nemůže být zbudován, ledaže to bude podle zásad zákona celestiálního království; jinak ho nemohu přijmouti k sobě. A lid můj musí nezbytně být ukáznován, dokud se nenaučí poslušnosti, musí-li to nezbytně být, skrze věci, kterými trpí.“ (NaS 105:5–6.)

Pán nařídil, aby se Sionská výprava nadále nesnažila naplnit své vojenské poslání: „Tudíž, v důsledku přestupků lidu mého je pro mne žádoucí, aby starší moji na vykoupení Sionu krátký čas počkali – aby oni sami mohli být připraveni a aby lid můj mohl být učen dokonaleji a mohl mít zkušenost a mohl znáti dokonaleji povinnost svou a věci, jež požadují z rukou jejich.“ (NaS 105:9–10.) Účastníci Sionské výpravy byli se ctí uvolněni a prorok se vrátil do Kirtlandu.

Na Pánově straně: Ponaučení ze Sionské výpravy

Starší **David A. Bednar**, Kvorum Dvanácti apoštolů

[Časopis *Ensign*, 7-2017; volně přeloženo, neprošlo jazykovou úpravou. [Link na originál.](#)]

Sionská výprava, kterou vedl prorok Joseph Smith v roce 1834, je pozoruhodným příkladem rozhodnutí stát na Pánově straně. Přehled událostí Sionské výpravy nám může pomoci získat z této významné epizody církevních dějin cenné a nadčasové lekce a vztáhnout je na naše současné životy a okolnosti.

Co byla Sionská výprava?

Prorok Joseph Smith obdržel v roce 1831 zjevení, v němž označil Independence v kraji Jackson ve státě Missouri za místo Sionu, ústřední bod shromáždění Svatých posledních dnů a místo Nového Jeruzaléma, které je uvedeno v Bibli i v Knize Mormonově (viz NaS 57:1–3; viz také Zjevení 21:1–2; Eter 13:4–6). V létě roku 1833 tvořili mormonští osadníci přibližně třetinu obyvatel kraje Jackson. Rychle rostoucí počet, potenciální politický vliv a odlišné náboženské a politické přesvědčení těchto nově příchozích byly příčinou znepokojení ostatních osadníků v oblasti, kteří následně požadovali, aby členové Církve opustili své domy a pozemky. Když toto ultimátum nebylo splněno, zaútočili obyvatelé Missouri v listopadu 1833 na osady a donutili Svaté k odchodu.

Zformování Sionské výpravy bylo přikázáno zjevením v únoru 1834 (viz NaS 103). Hlavním účelem této Pánovy armády bylo chránit členy Církve v kraji Jackson před dalšími útoky – poté, co missourská milice splnila svou povinnost doprovodit osadníky bezpečně zpět do jejich domovů a na jejich půdu. Výprava také měla dodat zbídačeným Svatým peníze, zásoby a morální podporu. V průběhu května a června 1834 se tak skupina více než 200 dobrovolníků Svatých posledních dnů pod vedením Proroka Josepha Smitha vydala na cestu dlouhou přibližně 900 mil (1 450 km) z Kirtlandu v Ohiu do kraje Clay v Missouri. Hyrum Smith a Lyman Wight také shromáždili menší skupinu dobrovolníků z území Michigan a setkali se s Prorokovou skupinou v Missouri. Mezi účastníky Sionské výpravy patřili Brigham Young, Heber C. Kimball, Wilford Woodruff, Parley P. Pratt, Orson Hyde a mnoho dalších osobností dobře známých z dějin Církve.

Mým cílem není popsat detaily této náročné cesty ani líčit všechny její duchovně významné epizody. Dovolte mi pouze shrnout několik hlavních událostí Sionské výpravy:

- Guvernér státu Missouri Daniel Dunklin neposkytl mormonským osadníkům slíbenou pomoc domobrany, která byla nutná k tomu, aby se mohli vrátit na své pozemky.
- Jednání mezi církevními představiteli, státními úředníky státu Missouri a občany kraje Jackson, která měla zabránit ozbrojenému konfliktu a vyřešit majetkové spory, nevedla k uspokojivé dohodě.
- Nakonec Pán přikázal Josephu Smithovi, aby Sionskou výpravu rozpustil, a uvedl, proč Pánova armáda nedosáhla svého předpokládaného cíle (viz NaS 105:6–13, 19).
- Pán Svatým nařídil, aby v oblasti budovali dobrou vůli a připravovali se na dobu, kdy bude Sion získán zpět spíše legálními než vojenskými prostředky (viz NaS 105:23–26, 38–41).

Koncem června 1834 byla Sionská armáda rozdělena na menší skupiny a v prvních dnech července 1834 byly vydány konečné propouštěcí dokumenty. Většina dobrovolníků se poté vrátila do Ohia.

Jaké ponaučení si můžeme odnést ze Sionské výpravy?

Vzhledem k tomu, že se Svatým nepodařilo znovu usadit na svých pozemcích v kraji Jackson, považovali někteří lidé Sionskou výpravu za neúspěšnou akci s nulovým přínosem. Jeden bratr v Kirtlandu, který neměl dost víry, aby se do výpravy dobrovolně přihlásil, se setkal s Brighamem Youngem po jeho návratu z Missouri a zeptal se ho: „Tak co jsi získal na té zbytečné cestě do Missouri s Josephem Smithem?“ „Všechno, kvůli čemu jsme tam šli,“ odpověděl pohotově Brigham Young. „Zkušenosti, které jsem na té výpravě získal, bych nevyměnil ani za všechno bohatství kraje Geauga,“ tedy kraje, v němž se tehdy nacházel Kirtland.¹

Vyzývám vás, abyste se vážně zamysleli nad odpovědí Brighama Younga: „Všechno, kvůli čemu jsme tam šli.“ Jaké klíčové poznatky můžeme získat z akce, která sice nedosáhla svého stanoveného cíle, ale přesto poskytla oněm prvním Svatým požehnání na celý život a může je poskytnout i nám?

Domnívám se, že v odpovědi bratra Brighama na tuto posměšnou otázku lze nalézt přinejmenším dvě zásadní ponaučení: (1) lekce o zkoušení, prosívání a přípravě a (2) lekce o pozorování, učení se od Bratří a jejich následování. Zdůrazňuji, že tyto lekce jsou pro nás dnes stejně důležité, ne-li důležitější, abychom se jim učili a uplatňovali je, jako byly před více než 180 lety pro dobrovolníky Sionské výpravy.

LEKCE O ZKOUŠENÍ, PROSÍVÁNÍ A PŘÍPRAVĚ

Pevní Svatí, kteří pochodovali v Pánově armádě, byli prověřováni a zkoušeni. Jak Pán prohlásil: „Slyšel jsem modlitby jejich a přijmu obět' jejich; a je pro mne žádoucí, aby byli přivedeni tak daleko pro zkoušku víry své.“ (NaS 105:19).

Fyzické a duchovní výzvy Sionské výpravy představovaly doslova prosívání pšenice od koukolu (viz Matouš 13:25, 29–30; NaS 101:65), oddělování ovcí od kozlů (viz Matouš 25:32–33), oddělování duchovně silných od slabých. Každý muž a každá žena, kteří se přihlásili do Pánovy armády, tím odpovídali na naléhavou otázku „Kdo je na Pánově straně?“²

Když Wilford Woodruff zařizoval své obchodní záležitosti a připravoval se na účast v Sionské výpravě, jeho přátelé a sousedé ho varovali, aby se na tak riskantní cestu nevydával. Radili mu: „Nechod', pokud to uděláš, přijdeš o život.“ Odpověděl jim: „I kdybych věděl, že mi při prvním kroku, který ve státě Missouri udělám, proletí srdcem kulka, šel bych.“³ Wilford Woodruff věděl, že se nemusí obávat zlých následků, pokud bude věrný a poslušný. Zjevně stál na Pánově straně.

Pro tyto věrné muže a ženy nastal čas se projevit (“the time to show”⁴) v létě roku 1834. Ale rozhodnutí pochodovat s prorokem Josephem do Missouri nemuselo být nutně jednorázovou, všeobsahující nebo okamžitou odpovědí na otázku „Kdo je na Pánově straně?“. Čas projevit se pro tyto Svaté vyvstával často a opakovaně kvůli duševní a fyzické únavě, kvůli krvavým puchýřům na nohou, kvůli nedostatečnému jídlu a špinavé vodě, kvůli množství zklamání, kvůli neshodám a vzpourám uvnitř výpravy a kvůli vnějším hrozbám ze strany zlovolných nepřátel.

¹Brigham Young, in B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:370–71.

²“Who's on the Lord's Side?” *Hymns*, no. 260.

³*The Discourses of Wilford Woodruff*, ed. G. Homer Durham (1946), 306.

⁴“Who's on the Lord's Side?” *Hymns*, no. 260.

Čas projevit se přicházel ve zkouškách a strádáních každé hodiny, každého dne a každého týdne. Právě velkolepá kombinace mnoha zdánlivě malých rozhodnutí a činů v životě těchto oddaných svatých poskytla přesvědčivou odpověď na otázku „Kdo je na Pánově straně?“

Jak zkoušky a třibení, které se odehrály v životech účastníků Sionské výpravy, posloužily jako příprava? Je zajímavé, že osm bratří povoláných do Kvora Dvanácti apoštolů v roce 1835 a všichni sedmdesátníci povolání ve stejné době byli veterány Sionské výpravy. Na shromáždění, které následovalo po povolání sedmdesátníků, Prorok Joseph Smith prohlásil:

„Bratří, někteří z vás se na mne hněvate, protože jste v Missouri nebojovali; ale dovolte mi říci, že Bůh si nepřál, abyste bojovali. Nemohl by zorganizovat své království s dvanácti muži, kteří mají otevírat dveře evangelia národům země, a se sedmdesáti muži pod jejich vedením, kteří mají jít v jejich stopách, kdyby je nevybral ze skupiny mužů, již nabídli svůj život a kteří přinesli oběť tak velkou, jakou přinesl Abraham. Nyní Pán našel svých Dvanáct a svých Sedmdesát a budou povolána další kvora Sedmdesáti.“⁵

Sionská výprava skutečně představovala tavičův oheň obecně pro všechny dobrovolníky a zvláště pro mnoho budoucích vedoucích Pánovy Církve.

Zkušenosti, které dobrovolníci v Pánově armádě získali, byly také přípravou na budoucí větší migrace členů Církve. Více než dvacet účastníků Sionské výpravy se stalo kapitány a poručíky ve dvou velkých exodech – v prvním, který se uskutečnil za čtyři roky a zahrnoval přesun 8 000 až 10 000 lidí z Missouri do Illinois⁶, a ve druhém, který se uskutečnil o 12 let později, velkém přesunu asi 15 000 Svatých posledních dnů na západ z Illinois k Solnému jezeru a do dalších údolí Skalitých hor. Jako přípravný výcvik měla Sionská výprava pro Církev nesmírnou cenu. Rok 1834 byl časem projevit se a také připravit se na roky 1838 a 1846.

I my jako jednotlivci a rodiny budeme zkoušeni, třibení a připravováni, stejně jako členové Sionské výpravy. Písma a učení Bratří jsou plná zaslíbení, že víra v Pána Ježíše Krista, uzavírání, dodržování a připomínání si posvátných smluv a poslušnost Božích přikázání nás posílí, abychom se připravili na zkoušky a útrapy smrtelnosti, abychom jim čelili, abychom je překonali a abychom se z nich poučili.

Vedoucí Pánovy Církve jasně určili některé z kolektivních nebo generačních zkoušek, které můžeme očekávat v našich dnech a které jsou určeny naší generaci. Jako president Kvora Dvanácti apoštolů v roce 1977 pozvedl president Ezra Taft Benson (1899–1994) na setkání regionálních zástupců prorocký varovný hlas. Nyní budu z poselství presidenta Benseona obsáhle citovat a vyzývám vás, abyste jeho načasovaným radám věnovali soustředěnou pozornost:

„Každá generace má své zkoušky a šanci obstát a projevit se. Chtěli byste znát jednu z našich nejtěžších zkoušek? Poslechněte si varovná slova Brigham Younga: ‚Největší obava, kterou mám o tento lid, je, že v této zemi zbohatnou, zapomenou na Boha a Jeho lid, ztuční a sami se z Církve vykopnou a půjdou do pekla. Tento lid podstoupí týrání lůzou, rabování a chudobu a všechny druhy pronásledování a zůstane věrný. Ale větší obavu mám z toho, že nedokážou odolat blahobytu.“

Prezident Benson pokračuje: „Naše zkouška se tedy zdá být nejtěžší ze všech, protože zlo je rafinovanější a chytřejší. Vše se zdá být méně hrozné a je těžší je odhalit. Zatímco každá zkouška spravedlnosti představuje boj, tato konkrétní zkouška se nezdá být žádnou zkouškou, žádným bojem, a tak by mohla být ze všech zkoušek tou nejklamavější.“

⁵Joseph Smith, in Joseph Young Sr., *History of the Organization of the Seventies* (1878), 14; see also *History of the Church*, 2:182.

⁶See Alexander L. Baugh, “From High Hopes to Despair: The Missouri Period, 1831–39,” *Ensign*, July 2001, 44.

Víte, co může mír a prosperita udělat s lidmi – může je uspat. Kniha Mormonova nás varovala před tím, jak nás bude Satan v posledních dnech opatrně odvádět do pekla. Pán má na zemi několik potenciálních duchovních obrů, které zachovával asi šest tisíc let, aby mu pomohli vítězně nést Království, a ďábel se je snaží uspat. Protivník ví, že se mu pravděpodobně příliš nepodaří přimět je k tomu, aby se dopustili mnoha velkých a zhoubných hříchů. Uvádí je tedy do hlubokého spánku jako Gullivera, zatímco jim navléká malé hříchy z opomenutí. A k čemu je dobrý ospalý, neutralizovaný, vlašný obr jako vůdce?

Máme příliš mnoho potenciálních duchovních velikánů, kteří by měli energičtěji pozvedat své domovy, království a zemi. Máme mnoho lidí, kteří se cítí být dobrými muži a ženami, ale potřebují být k něčemu dobří – silní patriarchové, odvážní misionáři, stateční pracovníci v oblasti rodinné historie a chrámu, oddaní vlastenci, oddaní členové kvora. Stručně řečeno, musí s námi být zatřesen a musíme být probuzeni z duchovní dřímoty.⁷

Uvažte, že bohatství, blahobyt a pohodlí mohou být v dnešní době zkouškami stejné nebo větší intenzity než pronásledování a fyzické strádání, kterým byli vystaveni Svátí, kteří se dobrovolně přihlásili k pochodu v Sionské výpravě. Jak popsal prorok Mormon ve svém velkolepém shrnutí cyklu pýchy obsaženém v Helamanovi 12:

„A tak můžeme viděti, jak falešné jsou děti lidské, a také, jak vrtkavé je srdce jejich; ano, můžeme viděti, že Pán v nekonečné dobrotivosti své žehná a dává úspěch těm, kteří v něho vkládají svou důvěru.

Ano, a můžeme viděti, že právě v době, kdy obdařuje svůj lid, ano, v růstu jejich polí, jejich stád a jejich dobytka, a ve zlatě a ve stříbře a ve všelikých drahocenných věcech všeho druhu a způsobu; zachovává život jejich a vysvobozuje je z rukou nepřátel jejich; obměkčuje srdce nepřátel jejich, aby jim nevyhlašovali válku; ano, a zkrátka, čině vše pro blaho a štěstí svého lidu; ano, tehdy je ta doba, kdy zatvrzují srdce své a zapomínají na Pána, svého Boha, a pošlapávají Svatého nohama svýma – ano, a to pro pohodlí své a nesmírně veliký úspěch svůj.“ (Helaman 12:1–2)

Vyzývám vás, abyste si všimli zejména poslední věty v posledním verši: „pro pohodlí své a nesmírně veliký úspěch svůj“.

Prezident Harold B. Lee (1899–1973) podobně učil o kolektivní zkoušce snadnosti, které čelíme v dnešní době: „Jsme zkoušeni, jsme prověřováni, procházíme dnes jedněmi z nejtěžších zkoušek a možná si ani neuvědomujeme závažnost zkoušek, jimiž procházíme. V oné době se vraždilo, docházelo k lynčování a nájezdům. [Pionýři] byli vyhnáni na poušť, hladověli, byli bez oblečení a byla jim zima. Přišli sem, do této zaslíbené země. My jsme dědici toho, co nám dali. Ale co s tím děláme? Dnes se vyhříváme v přepychu, jaký jsme v dějinách světa ještě neviděli. Zdá se, že se pravděpodobně jedná o nejtěžší zkoušku ze všech zkoušek, které jsme kdy v dějinách této Církve zažili.“⁸

Tato učení moderních i starých proroků o zkouškách a tříbeních posledních dnů jsou výstižná a závažná. Neměla by nás však odradit a neměli bychom se bát. Ty, kdo mají oči k vidění a uši k slyšení, vedou duchovní varování ke stále ostražitějšímu bdění. Vy i já žijeme ve „dni varování“ (NaS 63:58). A protože jsme byli a budeme varováni, musíme, jak nabádal apoštol Pavel, „bdít ... se vši vytrvalostí“ (Efezským 6:18). Když bdíme a připravujeme se, skutečně se nemusíme bát (viz NaS 38:30).

⁷Ezra Taft Benson, “Our Obligation and Challenge,” regional representatives’ seminar, Sept. 30, 1977, 2–3; unpublished typescript.

⁸Harold B. Lee, Christmas address to Church employees, Dec. 13, 1973, 4–5; unpublished transcript.

Kdo je na Pánově straně? Nyní je čas ukázat, že máme mysl a srdce, které přijímají tato inspirovaná varování a budou na ně reagovat. Nyní je čas ukázat, že bdíme a připravujeme se na to, abychom odolali zkouškám posledních dnů, které přináší blahobyť a pýcha, bohatství a pohodlí, tvrdá srdce a zapomínání na Pána, našeho Boha. Nyní je čas ukázat, že budeme „věrní za všech dob v jakékoli věci“ (Alma 53:20), kterou nám svěřil náš Nebeský Otec a Jeho milovaný Syn, abychom „zachovávali přikázání Boží a kráčeli před ním zpříma“ (Alma 53:21).

LEKCE POZOROVÁNÍ, UČENÍ SE OD BRATRŮ A JEJICH NÁSLEDOVÁNÍ

Pevní Svátí v Pánově armádě byli požehnáni tím, že mohli pozorovat bratry, učit se od nich a následovat je. I my dnes můžeme mít velký prospěch z příkladu a věrnosti oddaných členů Sionské výpravy.

Na radu Parleyho P. Pratta odcestoval Wilford Woodruff v dubnu 1834 do Kirtlandu v Ohiu, aby se připojil k Sionské výpravě. Pro nás všechny je poučné vyprávění bratra Woodruffa o jeho prvním setkání s Prorokem Josephem Smithem:

„Zde jsem se poprvé v životě setkal a vedl rozhovor s naším milovaným prorokem Josephem Smithem, mužem, kterého Bůh vyvolil, aby v těchto posledních dnech přinesl Jeho zjevení. Mé první seznámení nebylo zrovna takové, aby uspokojilo zažitě představy sektářské mysli o tom, jaký by měl prorok být a jak by měl vystupovat. Vírou některých lidí by to mohlo otřást. Našel jsem ho spolu s jeho bratrem Hyrumem venku, jak střílí z pistolí na cíl. Když přestali střílet, byl jsem představen bratru Josephovi a on mi co nejsrdečněji potřásl rukou. Pozval mne, aby se jeho dům stal mým obydlím, dokud budu v Kirtlandu. Toto pozvání jsem vroucně přijal a během svého pobytu u něj jsem byl velmi poučen a požehnan.“⁹

Považuji za pozoruhodné, že bratr Woodruff, který žil nějakou dobu v Prorokově domě a měl nepochybně výbornou příležitost pozorovat ho v každodenním životě, byl obdařen očima, které viděly dál než „zažitě představy sektářské mysli o tom, jaký by měl prorok být a jak by měl vystupovat“. Takové falešné představy dnes zatemňují zrak mnoha lidí ve světě, a to jak uvnitř, tak i vně Pánovy znovuzřízené Církve.

Díky svému povolání v roce 2004 sloužit v Kvoru Dvanácti apoštolů mám rozhodně odlišný pohled na to, co znamená pozorovat Bratry, učit se od nich a následovat je. Nyní se denně setkávám s jednotlivými osobnostmi, různými zálibami a ušlechtilými charaktery vedoucích této Církve. Někteří lidé považují lidská omezení a nedostatky Bratrů za znepokojující a víru snižující. Pro mě tyto nedostatky víru podporují. Pánem zjevený vzor řízení jeho Církve počítá s lidskými slabostmi a zmírňuje jejich dopad. Je pro mě skutečně zázračné být svědkem toho, jak Pán plní svou vůli prostřednictvím svých služebníků navzdory chybám a nedostatkům svých vyvolených vedoucích. Tito muži nikdy netvrdili, že by měli být a jsou dokonalí; rozhodně však jsou povoláni Bohem.

Wilford Woodruff, který byl knězem, když přišel s Pánovým vojskem do Missouri, později už jako člen Kvara Dvanácti apoštolů prohlásil: „Získali jsme zkušenost, kterou bychom nikdy nemohli získat jiným způsobem. Měli jsme tu výsadu ... cestovat s [Prorokem] tisíc mil a vidět s ním působení Ducha Božího, zjevení Ježíše Krista a naplnění těchto zjevení. ... Kdybych nevyrazil se Sionskou výpravou, dnes bych tu nebyl.“¹⁰

⁹Wilford Woodruff, in Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors* (1909), 39.

¹⁰*The Discourses of Wilford Woodruff*, 305.

Poslední dubnovou neděli roku 1834 vyzval Joseph Smith několik vedoucích Církve, aby promluvili k dobrovolníkům ze Sionské výpravy, kteří se shromáždili ve školní budově. Poté, co bratři ukončili svá poselství, Prorok povstal a prohlásil, že byl svědectvími bratří povznesen a poučen. Poté prorokoval:

„Chci vám před Pánem říci, že o budoucnosti této Církve a království nevíte více než nemluvně na matčině klíně. Nechápete to. ... Dnes večer zde vidíte jen hrstku kněžství, ale tato Církev naplní Severní a Jižní Ameriku – naplní svět.“¹¹ Muži jako Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Pratt a Wilford Woodruff té noci naslouchali Prorokovi a mnoho se od něj naučili – a o mnoho let později pomohli jeho prorocké výroky naplnit. Jak skvělé příležitosti měli tito muži pozorovat Proroka, učit se od něj a následovat ho.

Je důležité, abychom si všichni uvědomili, že se můžeme učit jak z učení Bratří, tak z příkladů jejich života. Vzhledem k majestátní vizi budoucího růstu Církve, kterou formuloval Prorok Joseph Smith, se nyní prosím zamyslete nad silou jeho osobního příkladu při plnění běžných a všedních, ale nezbytných úkolů. George A. Smith popsal ve svém deníku Prorokovu reakci na každodenní výzvy při pochodu do Missouri.

„Prorok Joseph snášel v plné míře únavu celé cesty. Kromě péče o zajištění výpravy a jejího předsednictví většinu času chodil pěšky a užil si krvavých puchýřů a bolavých nohou. ... Během celé cesty však nikdy nereptal ani nepronesl jedinou stížnost, zatímco většina mužů ve výpravě si mu stěžovala na bolavé prsty, otlaky na nohou, dlouhé putování, skrovné zásoby jídla, špatnou kvalitu chleba, nedobré kukuřičné placky, žluklé máslo, ztuhlý med, červivou slaninu a sýr atd., dokonce ani pes by nemohl štěkat na některé muže, aniž by ti na Josepha nereptali. Kdyby s sebou na výpravě měli špatnou vodu, málem by to vyvolalo vzpouru, a přece jsme byli Sionskou výpravou, ale mnozí z nás byli bez modlitby, bezmyšlenkovití, nedbalí, bezohlední, hloupí nebo d'ábelští, aniž bychom si to uvědomovali. Joseph nás musel snášet a vychovávat jako děti.“¹²

Joseph byl mocným příkladem zásady, kterou učil Alma: „A všichni pracovali, každý člověk podle své síly“ (Alma 1:26).

Od svého povolání jako generální autorita se snažím pozorovat a učit se, jak někteří z mých Bratří čelí následkům stárnutí nebo neúprosným požadavkům fyzických omezení a neustávajících bolestí. Nikdy se nedozvíte, ani nemůžete, jaké soukromé a tiché utrpení někteří

¹¹Joseph Smith, in *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 25–26; see also Joseph Smith, quoted by Wilford Woodruff, in Conference Report, Apr. 1898, 57.

¹²George A. Smith, “My Journal,” *Instructor*, May 1946, 217.

z těchto mužů prožívají, když slouží veřejně celým svým srdcem, mocí, myslí a silou. Služba a pozorování presidenta Gordona B. Hinckleyho (1910–2008), presidenta Jamese E. Fausta (1920–2007), staršího Josepha B. Wirthlina (1917–2008), presidenta Boyda K. Packera (1924–2015), staršího L. Toma Perryho (1922–2015), staršího Richarda G. Scotta (1928–2015) a dalších mých apoštolských spolupracovníků mě zmocňují jasně a s autoritou prohlásit, že Bratří, s nimiž sloužím, jsou bojovníci – ušlechtilí a velcí duchovní bojovníci – v tom nejpravdivějším a nejobdivuhodnějším smyslu tohoto slova! Jejich trpělivost, vytrvalost a odvaha, které jim umožňují „se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu“ (2. Nefi 31:20), jsou hodny našeho následování.

President Lee varoval před další kolektivní zkouškou, která touto generací stále více postupuje: „Nyní procházíme další zkouškou – obdobím, které bychom mohli nazvat sofistikováním. Je to doba, kdy je mnoho chytrých lidí, kteří nejsou ochotni naslouchat pokorným Pánovým prorokům. ... Je to poměrně těžká zkouška.“¹³

Zkouška sofistikování je doprovodnou zkouškou prosperity a snadnosti. Jak důležité je pro každého z nás pozorovat Bratry, učit se od nich a následovat je.

„Kdo je na Pánově straně?“ Nyní je čas ukázat, že nasloucháme radám žijících apoštolů a proroků, které Bůh v těchto posledních dnech povolal, aby dohlíželi na Jeho dílo na zemi a řídili je. Nyní je čas ukázat, že věříme, že Boží slovo „nepomine, ale všechna budou splněna, ať pravěna mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž“ (NaS 1:38). Nyní je čas to prokázat. A ten čas je právě teď!

Naše vlastní Sionská výprava

V určitém okamžiku života bude každý z nás vyzván k pochodu v naší vlastní Sionské výpravě. Načasování těchto pozvání se bude lišit a konkrétní překážky, s nimiž se na této cestě můžeme setkat, budou různé. Ale naše stálá a důsledná odezva na tuto nevyhnutelnou výzvu nakonec poskytne odpověď na otázku „Kdo je na Pánově straně?“

Období, kdy je zapotřebí to dát najevo, nastávají nyní, dnes, zítra a navždy. Kéž bychom měli stále na paměti související lekce o zkoušení, prosívání a přípravě a pozorování, učení se od Bratří a jejich následování.

---

¹³Harold B. Lee, “Sweet Are the Uses of Adversity,” *Instructor*, June 1965, 217.